

N^o.

149.

PIĄTEK

29. Czerwca 1817.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Zawarcie. Wiadomości krajowe: s Peterzburga. — Wiadomości zagraniczne: Włochy. Angliia. —
Rozmaite wiadomości. — Wiadomości uczone.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S Peterzburga, 29. Czerwca.

Dnia 17. Kwietnia roku terażniejszego wyszedł następujący Reskrypt Jego Cesarzkiej Mści na imię J. W. Hrabiney Czerniszowey:

Hrabino Anno Radzionowo!

«Tylekroć ukazywałaś chwałebne dążenia ku dobru powszechnemu; doszedł do wiadomości Moiej i nowy dowód szlachetnych Jey ofiar przez przesłanie Marszałkowi gubernii Moskiewskiej Jenerałowi *Obolaninowi* na rzecz Inwalidów 10,000 rubli. Miła mnie jest tak dobroczynna ofiara, gdyż robi zaczyt Jey imieniowi wyświecając wysokie Jey cnoty, Mnie zaś daie zrzeczność zapewnienia Jey Moiego zadowolenia s którym zostaię na zawsze Wam przychylny.

ALEXANDER.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

WŁOCHY.

Z Rzymu, 4. Czerwca.

Jego Świętobliwość powrócić raczył s *Castel-Gandolfo* do stolicy tutejszey, w celu znajdowania się na processyi S. S. w Bazylice Watykańskiej.

2. b. m. przybyła tu Xiężna Walli. Tegoż dnia Xiężna Jmśc *de Chablais* wyjechała do kapieli

1817.

Pizańskich, a Komandor *Pinto*, Minister pełnomocnik Portugalski przy świętey stolicy, do *Liucurny* dla złożenia uszanowania J. K. M. Xiężney następczyney Portugalskiej.

ANGLIA.

Z Londynu, 17. Czerwca.

Xiążę *Wellington* przybył tu 14. b. m.

— Los *Watsona* rozstrzygnięty został w Poniedziałek 16. b. m. Lord *Ellenboro* zagał posiadzenie, przez mowę, którą tak cicho powiedział, iż większa połowa słuchaczów niemogła go zrozumieć, po nim nastąpiło dwóch innych mówców. Po skończonych mowach przysięgli wyszli na namowę która trwała od 4 do pół do siódmej, nakoniec powrocili do sali i ogłosili *Watsona* niewinnym. Mimo wolne ukontentowanie ożywiło wszystkich i ta nowina radośna w kilka minut rozeszła się po całym Westminster. Stan uniewinnionego był nad wszelkie opisanie, przez długi czas niemógł słowa przemówić, lecz nakoniec prosił o pozwolenie wyjścia do przyległego pokoju w celu ukrycia się przed tłumem coraz się bardziej powiększającym ciekawych widzów. Głową czyli prezesem przysięgłych uniewinniających *Watsona* był P. *Richirdson*. Pierwszy sędzia Lord *Ellenboro* niespodziewaiąc się bynajmniej takiego

149

wyroku mocno był zdziwiony kiedy posłyszał o nim. Skoro się szmer co kolwiek uśmierzył w sali, powrócił *Watson* i prosił o pozwolenie powiedzenia słów kilka, a otrzymawszy takowe nisko się uklonił przysięgłym i powiedział. «Panowie! Oświadczam wam wdzięczność moją nacyzalszą.» Po czym Lord *Ellenboro* zapytał Prokuratora ienerałego, czy niema ieszcze skarg iakich przeciwko *Watsonowi*? Nie, odpowiedział i natychmiast *Watsona* ogłoszono niewinnym. Nastąpiły okrzyki i oklaski ludu, a Lord prosił przysięgłych aby się nieroschodzili poty, poki się nierozeydą widzowie. *Watson* także zatrzymany był ieszcze w sali, lecz pojazd przygotowany do odwiezienia iego do *Tower* w przypadku przeciwnego wyroku i gardyści przeznaczeni do przeprowadzenia takowego pojazdu, odprawieni zostali. *Watson* wyszedł z sali przez bokową galerię i pojechał z swoim Adwokatem *Garmerem* do domu iego, skąd gdy wyjechał do siebie, nieprzeliczone mnóstwo ludu zaszło mu drogę i wyprzęgłszy koni ciągnęło pojazd na sobie po wszystkich ulicach aż do domu Pana *Westa* jednego s Poreczników *Watsona*, nie przestając powtarzać imienia uniewinnionego. Pan *West* przyjąwszy *Watsona*, stanął w oknie i zawołał do ludu: «Panowie moi! Pan *Watson* tak jest utrudzony rozmaitemi badaniami i jazdą ustawiczną s *Tower* na sądownictwo i z sądownictwa do *Tower*, iż sił zebrać niemoże dla przemówienia do was. Ja was upraszam o zachowanie porządku i spokojności powszechney. Pamiętacie, iż ieden officialista *Policyi* może rozprościć wasze zgromadzenie. P. *Watson* poruczył mnie abym was zapewnił o nayszczerszey iego wdzięczności za udział, iaki bierzecie w iego losie, te oznaki waszego ukontentowania nigdy się niezatrą w iego parnieci, lecz niema on siły dowyrażenia uczuć iakimi dla was oddycha. (Głośne okrzyki). Ponowie Stanie on przed wami, i w tey nadziei że się rozeydziecie wkrótce spokojnie, wypicie za zdrowie wasze butelkę starego wina.» Swiec! niech tu podadzą, Swiec! zaczęto zewsząd wołać, zaraz zaraz, odpowiedział *West*. — Przyniesiono swiec i *Watson* stanął w oknie otoczony swiecami, głęboko się uklonił, położył rękę na sercu i odszedł. Ukontentowanie ludu było nad wszelkie opisanie. «Do domów! do domów!» Wołano, i po długich oklaskach cały natłok nayspokojniey się rozszedł. Kiedy *Watson* powracał do domu, trzysta młodych chłopców zaszło mu drogę i szło przed kareta wołając radośnie: «*Watson* uniewinniony, *Wat-*

son uniewinniony!» a w oknach rozwiały się białe chustki.

Ten wyrok w sprawie *Watsona* oczywiście dowodzi sprawiedliwości Rządu naszego, i bezstronności praw.

Uniewinnienie *Watsona* wzbudziło tem większy udział w losie *Prestona* i innych którzy także oskarżeni byli o zdradę Ojczyzny. Nakoniec dzień rano i ci uniewinnieni zostali, co przyniosło nayszywsze narodowi ukontentowanie.

Badania *Watsona* są pomieszczone ze wszelkimi szczegółami w nadzwyczajnych dodatkach do gazet naszych.

W celu powrócenia porządku i spokojności w Hrabstwie *Nottinghamskim* gdzie się ukazały już były tłumy zbrojne, przedsięwzięto skuteczne środki. Zamieszania rozszerzyły się także w Hrabstwie *Yorkskiem*, *Debri*, *Leichesterskiem* i. t. d. Lecz pogłoska iakoby rozsiewacze niespokojności mieli wielkie zapasy pik i inney broni, dotąd się niepotwierdza. Jednakże buntownicy *Nottinghamscy* byli poczęści uzbroieni pikami, karabinami, widłami i. t. p. i mieli nadzieję, iż po drodze znajdą stronników którzy im wszystkiego dostarczą.

W wielu miastach Irlandyi iako to w *Munster*, *Kerri*, *Klara*, *Waterfort*, *Kork*, a szczególnie w *Limmerik*, zaszły także wielkie zamieszania, s powodu których Lord *Wittwort* wydał następującą proklamacyją:

«Terazuieysza wysoka cena ziemniaków i maki owsianej stanowiących główne artykuły żywności klasy niższej złączonego Królestwa, i niedostatek dający się czuć nawięcey towarzystwom pracującym, pochodzący iedyunie od braku zatrudnienia, wymagaia koniecznie aby wyżej wspomniane artykuły żywności zostawione były pomienionym niższym klassom. — W skutek czego My Lord-Namiestnik za zgodą Rady tayney Irlandskiey, zobowiązujemy wszystkich gospodarzy i oyców rodzin, nienależących do klass takowych, bronić używania ziemniaków w domach swoich! Podobnież zalecamy wszystkim tym, którzy utrzymują koni dla swojego tylko ukontentowania, aby upotrzebianie owsa na pokarm takowym ile można ograniczyli. My sami nappierwiey damy przykład w wypełnieniu takowego przepisu. A Gubernatorom Hrabstw i Duchowieństwu zalecamy, aby takowa uchwała wszędzie ogłoszoną była.» Dan w Dublinie 10. Czerwca.

— Dzień intrzeyszy przecznaczony jest na otwarcie przejazdu przez most *Waterlowski*. Xiążę

Regent w towarzystwie Xiążąt *Yorkskiego* i *Wellingtona* przypływie tam po i amizie. Skoro pomienieni Xiążęta wsiedą do statku odezwą się działa, i wystrzaly tylekroć będą powtórzone ile w bitwie pod *Waterlo* zabrano harmat. Po czem Xiążę Regent i Xiążę *Wellington* otoczeni licznym orszakiem nayıperwsi przejdą po moście. Koń na którym Xiążę znajdował się na pomienionej bitwie, w tych dniach przyprawdzony będzie do Londynu. Most zbudowany jest na tem miejscu, przez które niegdys *Eduard*, nazwany czarnym Xiążęciem, wprowadzał do stolicy ienica swojego, Króla Francuzkiego *Jana*.

— Donoszą z Ameryki że Rojaliści Hiszpańscy znowu weszli do *Barcellona* 7. Kwietnia. 300 Insurgentów z żonami i dziećmi zamknawszy się do iednego kościoła bronili się z niesłychanym męstwem. Lecz wszystkich po tem pozabawiono z życia.

ROZMAITE WIADOMOSCI.

W Anglii była niedawno sprawa między pewnym bogaczem lubiącym niezmiernie kompozycje medyczne, które wciąż, nie chorując nawet, przez 25 lat zażywał, a iego aptekarzem. Bogacz zażywając co rok 51,000 pigułek i niezmierną ilość innych lekarstw, umyślił obrachować się z aptekarzem. Ten przyniósł mu rachunek na 800 funt szterl. (32,000 złot.) którego bogacz przyjąć niechciał. Rzecz tedy wytoczyła się do Trybunału. Przywołano dwóch lekarzów, i badano pacjenta, który tak każdodzienną kuracją odpowiadał. «Każdego dnia w pół do 3ciej z rana brałem pół trzeciej łyżki jalapy i pewną ilość elixiru; spałem potem spokojnie do 7mej; przyniesiono mi znowu nową porcją jalapy i elixiru. O 9tej zażywałem 14 małych i 11 wielkich pigułek na wzmocnienie żołądka i zaostrenie apetytu. Na śniadanie wypijałem szklankę czystego mleka. O 11tej brałem kompozycją acidu i alcali; o dziewiątej zaś wieczorem na zakończenie dnia brałem krople anodynowe, i kładłem się spać. Wysłuchawszy Sędziowie ten śmieszny opis leczenia się zdrowego człowieka, zmniejszyli rachunek aptekarza do połowy, a drugą wysmiany bogacz musiał zapłacić.»

WIADOMOSCI UCZONE.

Uwagi nad Samobójstwem, przez Panią Staël.
(Wyimek.)

Rozumieją, iż strefa Angielska pociąga szczególnie do zamyślenia się, niewierzę iednakże, aby tey przyczynie należało przypisać częste przykłady Samobójstwa, gdyż Niebo krain północnych mniej jest przyjemne aniżeli Angielskie, a przeciez nie-

tak się w nich widzieć daie, niesmak do życia, ponieważ umysł mieszkańców północnych niepotrzebuje tyle ruchu i rozmaitości. Drugą przyczyną, częstych Samobójstw w Anglii, naznaczyć można tę wielką cenę iaka jest przywiązana do opinii publiczney; iak tylko albowiem reputacyia człowieka jest zachwiana, życie mu się staie nieznosnym. Ta boiaźń plamy, zapewna silnym jest i zbawiennym hamulcem powściągaającym od wielu upadków; lecz jest coś innego, nierównie nad to wyższego, a to iest, kiedy człowiek w sobie samym może znaleźć schronienie i odkryć przybytek głosu Bożego wzywającego nas do żalu za błędy, albo nagradzającego nieznanie światu nasze dobre uczynki.

Samobójstwo iest bardzo rzadkie między narodami południowemi. Powietrze którym oddychają, tchnie w nich miłość życia. — Władza opinii publiczney nieiest tak wielką w kraiach, gdzie się mniej potrzebuje towarzystwa. Uciechy pięknego przyrodzenia wystarczają i magnatom i ubogim; wiosna Włoska ma dosyć skarbow szczęścia aby w nie każdą z istot żyjących należycie opatrzyć.

Niemcy ukazują wiele przykładów Samobójstwa, ale przyczyny iego są rozmaite, i często dziwne, iak to koniecznie musi mieć miejsce w narodzie, gdzie panuje zapal metafizyczny, niemiający ieszcze dotąd stałego ani użytecznego przedmiotu. Zdarzenie które się niedawno przytrafiło w Berlinie, może dać wyobrażenie o nadzwyczajnem zapale do iakiego Niemcy są zdolni: Pan de K... i Pani de V... dwie osoby, których charakter i sposob myślenia powszechnie był szacowany, wyjechały były z Berlina miejsca swojego mieszkania ku końcowi roku 1811 do oberży iedney Potstdamskiej gdzie kazali dać iedzenie, i prześpiwawszy pieśni o *wieczery Pańskiej*, za wspólną zgodą męszczyzna zastrzelił Damę a w moment po tem i siebie samego. — Pani de V, zostawiła oycę, męża i córkę. Pan de K. był poetą, i oficerem zasłużonym. Pobudki małej wagi mogły obłąkać umysły dwóch osob, i bynajmniej z siebie niezastuguią na podziwienie; lecz zapal s którym opowiadano postępek ten ledwie zasługuiący na uzalenie się, wart iest zastanowienia się. Jeśliby dwie osoby w wielkiem będąc nieszczęściu zadały sobie śmierć nawzajem prosząc wprzód czyte istoty o litość nad sobą i polecając się modłom dusz pobożnych, niktby się niemógł wymówić od uczucia smutnego i od wylania łez tklivych na mogiłę nieszczęśliwey pary, której szaleństwo

zawsze warte jest nagany. Lecz czyż można wystawić za cnotę subtelność religii, rozumu, i miłości zabójstwo wzajemne! Możnaż nazwać cnotą postępek kobiety, dobrowolnie wywiązujący się z obowiązków córki, małżonki i matki, albo mężczyzny, który wprawia jej odwagę do wyzwania się takim sposobem z życia.

I cóż! Ta kobieta ma tyle ufności w uczynku który popełnia, iż śmie pisać umierając, że z wysokości niebios czuwać będzie nad córką swoją.

I wtenczas kiedy i sprawiedliwy drzy częstokroć na łożu śmierci, ona zdaie się być pewną szczęśliwego przeznaczenia swojego. A mężczyzna ten, który chciał umrzeć, nie miałże oyczyzny? czyż nie mógł za nią walczyć, czyż nie mógł upatrzeć żadnego chwalebnego niebezpieczeństwa, na które się narażając mógłby zostawić wielki przykład? A iakiż jest zostawiony przez niego?... Dziwno jest rzeczą aby się ktoś dopuszczał samobójstwa s próżności i przysady iednakże to tak jest. Te uczucia nawet i zażycia tak małe i słabym tylko przyzwoite umysłem, czémże są przy śmierci, zdaemi się, iż niemasz nic tak wielkiego i silnego co by nas mogło nakłonić do nayokropniejszego uczynku? Lecz człowiek taką ma przykrość w wyobrażeniu końca bytu swojego, iż nawet i przy grobie nierozłączne mu są naynędzniejsze widoki tego świata. W rzeczy samey niemożna niewiedzieć przysadney sentymentalności z iedney strony, a próżności filozoficznej z drugiej, w sposobie, iakim to podwójne Berlińskie zabójstwo było dokonaniem. Matka w wilią dnia przeznaczonego na zabójstwo wysyła córkę swoją na widowisko teatralne, iak gdyby śmierć matki powinna była być uważaną iak uroczystość, lub święto dla córki, trzebaż było do delikatnego ieszcze i w samey pierwszej młodości będącego serca wprowadzać fałszywe wyobrażenia obłąkaney imaginacyi. Sama zaś wdziewa na siebie nowe bogate suknie iak święta ofiara. W liście swoim do familii zajmuie się naydrobniejszymi wyłuszczeniami domowemi, chcąc przez to pokazać spokojność swoją: Wielki Boże rozrządzać sobą bez twoich rozkazow! przechodzić z życia do śmierci, nie czekając pomocy przyrodzenia do przeyscia tey przepaści, możnaż być spokojnym?

Mężczyzna przygotowany do zabicia przyjaciółki swojej, obchodzący z nią ucztę i zapalający się spiewaniem i napoiem, niewystawiaż autora bez jenuiszu chcącego przez postępek dziki dopiąć sła-

wy, którey niemoże dosięgnąć przez dzieła swoje poetyczne.

Samobójstwo niema na sobie zgoła żadney cechy poświęcenia się, a przeto niezasługuie na żadne uniesienie i zapamiętanie. Dowcip, odwaga nawet sama, wtenczas tylko są godne pochwały, kiedy służą do zdziałania wyższych i wspanialszych czynów nad czyny jenuiszu. Widziano nayodważniejszych bohaterów upadających pod ciężarem przeciwności, lecz połączenie się woli religijney i patriotyzmu niemożną zawieść.

Nic niema prawdziwie wielkiego, bez dołączenia się iakiey kolwiek cnoty. Wszelki inny sposób sądzenia o rzeczach prowadzi do błędu. Wypadki tego świata iakby niebyły wielkie w oczach naszych, są często owoc skutkami małych przyczyn, i naywiększa ich część trafia początek swój winna. Lecz niema ani małości ani trifu w uczuciu wspaniałem, czy to wyciąga po nas ofiary życia, czy dnia tylko iednego, czy nagrodą iego jest berło obszerne państwa, czy się w niepamięci grzebie, czy tchnie w nas chęć wykonania wielkiego i zadziwiającego czynu, czy nakazuje tylko wyświadczenie ukrytego dobrodzieystwa, zawsze to jest iedno, byleby pobudką było szlachetne uczucie; i pod tym tylko warunkiem ludzie powinni wielbić słowa i czynności człowieka.

Są także przykłady Samobójstwa między Francuzami, lecz te zwyczajnie ani zamysłającemu się charakterowi ani zapaloney wyobraźni przypisać niemożna. Przeciwności czasowe skłoniły niektórych Francuzów do popełnienia tego uczynku, i dokonali go z nieustraszonoscią, która jest cechą tego narodu w sprawie idącej o życie. Widzieliśmy ten tłum emigrantów rewolucyjnych, znaczących wszelkie niedostatki s tak pogodnem czołem i spokojnością, iakiey żaden naród w podobnych okolicznościach nie mógłby dać widzieć. Umysł Francuzów bardziey sposobny do uczynku niż do zastanowienia się, rozrywa ich w trudach i przykrościach życia. Lecz co jest nayprzykrzejsze Francuzom, to hydź oddalonymi od oyczyzny. Immaginacya wystawia sobie tę piękną Francją, któraby przyjęła ich pod swe łązurowe Niebo, przyiaciół roszulających się obaczywszy ich znówu, te pamiętki słodkie młodości, te ślady ich krewnych, któreby odnawiały w ich sercach tyle chwil rokosznych, i ten powrót wyobrażaia sobie iak zmartwych wstanie ziemskie, iak odrodzenie się na nowe życie.